

Hotelák – občasník o nás a pro nás

šk. rok 2012/2013
jún 2013

OBSAH

s. 3...Zo života školy - Školská exkurzia v Národnej rade

Slovenskej republiky

s. 5...Poviedka - Takmer osudná cesta

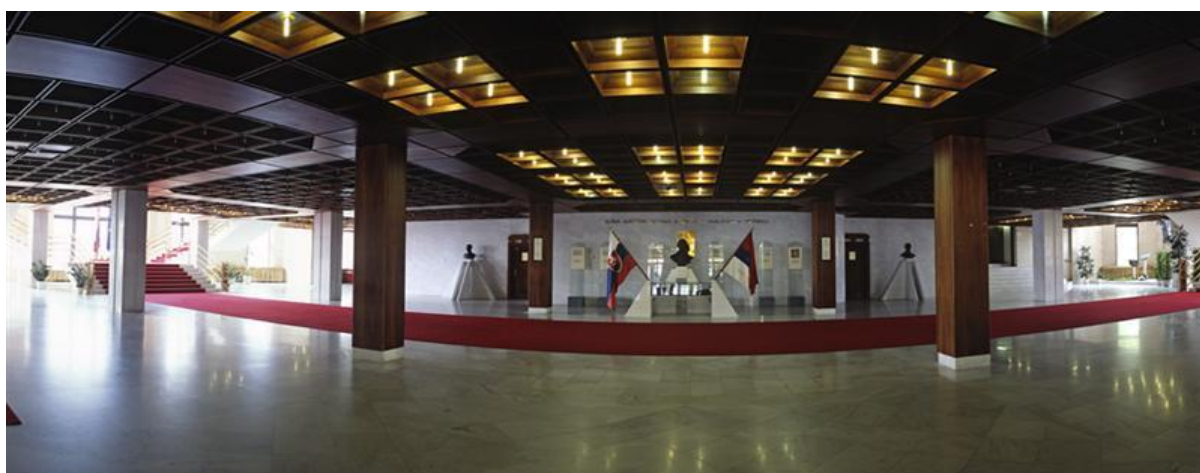
s. 7...Zo života školy - Výlet do minulosti

s. 9...Zo života školy - EcoGlass tour - názory študentov

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Školská exkurzia v Národnej rade Slovenskej republiky

Trieda 1.A a 1.C absolvovala dňa 12.6. 2013 školskú exkurziu v Národnej rade Slovenskej republiky v Bratislave. Vyrážali sme o 8:30, takže sme si mohli dlhšie oddýchnuť a pripraviť sa na cestu. Keďže nás bolo pomerne veľa, boli sme rozdelení do dvoch skupín – prvá skupina cestovala autobusom a druhá skupina mikrobusedom. Cestovali sme viac ako hodinu, no zvládli sme to, aj keď bolo veľmi teplo. Na ceste sme sa pozerali na zaplavenú Bratislavu, no situácia vtedy už bola primeraná. Nakoniec sme dorazili na miesto a postupne sme sa začali zhromažďovať pred dverami parlamentu. Profesori nás utíšili a mohli sme pomaly vstúpiť dnu. Ako prvá nás čakala kontrola, pravdepodobne to bol detektor kovu, cez ktorý každý musel prejsť. Kontrola však prebehla bez problémov a hneď nás privítala naša sprievodkyňa. Ako prvé nám predstavila bustu J. M. Hurbana.

Ďalej sme pristúpili k obrazom najznámejšieho slovenského maliara, ktorý namaľoval tieto obrazy na drevo, a ich cena je okolo 150 000€.

A nakoniec nesmela chýbať návšteva rokovacej sály.

Exkurzia dopadla na výbornú a myslím, že každý si tam našiel to svoje. Ďakujeme triednym profesorom, že sme mohli absolvovať takýto nezabudnuteľný výlet.

Autor: Emil, I. A

POVIEDKA

Takmer osudná cesta

„Ja už nikdy nesadnem za volant! Nikdy, nikdy, nikdy!“ Práve sedím na posteli s mojou sestrou a plačem na jej ramene. Som taká vystrašená a nervy mám v kýbli.

„Ale neboj sa. Nikomu sa nič nestalo. O pár týždňov si na to ani nespomenieš,“ upokojuje ma Táňa. No ja jej neverím. Už nikdy nebudem nikam meškať. Dnešok bol môj najhorší deň...

Práve som lietala na metle nad Trnavou, keď mi zrazu začal vedľa ucha vyzvárať telefón.

Aha, tak to bol iba sen. No telefón stále zvonil.

„Ahoj, Silvi, koľko je tam ľudí? Aká bola cesta?“ ozval sa z mobilu mamin hlas. O desať dlhých sekúnd - kedy sa informácia dostávala do môjho spánkom zaostalého mozgu, som konečne pochopila, že som mala byť niekde úplne inde.

„Do kelu! Ja som zaspala!“ skríkla som a okamžite som zložila telefón. Ako raketa som vyskočila z postele a vpálila do kúpeľne. Rýchlosťou blesku som sa učesala, umyla a prezliekla.

Bolo tak deväť ráno a práve v tejto chvíli som mala sedieť u zubára a skuvíňať od bolesti, keďže mi mal vtrhnúť môj boľavý zub. No ja som sa nachádzala doma, a to bol riadny „prúser“. Sestrička bude „nadšená“, pomyslela som si, zatiaľ čo som hľadala kľúče od auta.

„Bingo!“ zvolala som, keď som ich po nekonečných piatich minútach našla vo vrecku bundy.

„Kľúče, peňaženka, kartička poistenca...” opakovala som si pre istotu nahlas. Keď som skonštatovala, že mám všetko potrebné, zamkla som a utekala na parkovisko.

Konečne som nasadla do môjho tátoša - fajn, je to iba Škoda Felícia, ale ja ju milujem - a vyletela z parkoviska. Samozrejme, a na moje veľké nešťastie, ambulancia zubára sa nachádza na úplne opačnom konci mesta, takže cesta trvá minimálne pätnásť minút. A keďže som dieťa šťasteny, čakali na mňa, ako inak, vždy iba červené guľičky na semaforoch.

Práve som sa blížila k cieľu, keď som musela zastaviť na ďalšej križovatke, no znova sa ozval môj mobil. Nie a nie ho vytiahnuť z tých prekliatych džínsov. Po úmornom boji som to zvládla, ale, samozrejme, aj tu sa museli ukázať

supergény šikovnosti - mobil mi spadol na zem. Rýchlo som sa uistila, že mám stále červenú, a sklonila som sa, aby som ho pohl'adala.

Ked' som ho konečne vylovila spod sedačky, ozývalo sa za mnou samé trúbenie. V tom strese som neskontrolovala ani semafor a cestu predou mnou a okamžite zaradila jednotku a rýchlo sa rozbehla z miesta. Až neskoro som si všimla pred sebou babičku s kočíkom.

Trééésk! Buchot... náraz... airbag...

Nestihla som sa ani spamätať a už ma vyťahovali z auta a pýtali sa, či som v poriadku. Ja som však mala pred očami len ten kočík. Nedokázala som dýchať, stáť na nohách a už vôbec nie uvažovať, či ma niečo nebolí.

Preboha! Ved' ja som zrazila kočík s dieťaťom. Asi som uvažovala nahlas, pretože všetci mi dokola opakovali, že sa nič nestalo a babka je v poriadku. Až potom som sa vrátila do reality a všimla si, že na ceste nie je žiadna krv, ale iba plechovky a zaváraniny. Babka stála na chodníku a niečo po mne kričala.

Nezrazila som dieťa, ale babkin kočík s nákupom... Konečne som sa mohla zhlboka nadýchnuť, no keďže som nebola schopná šoférovať, musela prísť po mňa sestra.

Teraz ležím v posteli v našej izbe a Táňa sa ma snaží upokojiť. Neustále si nadávam pre moju nepozornosť. Ak by som nezaspala a nemeškala, nič by sa nebolo stalo. Už nikdy si nebudem môcť sadnúť do auta bez toho, aby som si nespomenula na dnešný deň.

Autorka: Silvia, V. A

Foto: internet

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Predstavili nám každú vojnu, revolúciu a všetko spojené s našou minulosťou.

Výlet do minulosti

Dňa 13.6. 2013 k nám do školy zavítala trojica šermiarov, aby nám predstavili, ako to bolo v minulosti.

Stala som sa „obetou“ „pána školníka“, ktorý začal predstavenie slovami: „Konečne si si priniesla desiatu a nebudeš mi zobkať z mojich orechov...“

Predstavenie sa páčilo všetkým, pretože bolo robené veľmi zábavnou formou a veľa sme sa nasmiali.

Spomedzi nás, si vybrali pár žiakov aby mohli vykonať nejaké „kúzla“.

Pri každej väčšej vojne/udalosti nám dvaja z nich názorne ukázali, ako bitka prebiehala.

Nakoniec sa s nami rozlúčili a my sme s úsmevom na tvári šli na ďalšiu hodinu.

Autorka: Soňa, I. A

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

EcoGlass Tour - názory študentov prvého ročníka na ekologické podujatie, ktoré sa uskutočnilo na pôde hotelovej akadémie:

Na škole by sa mohlo konať častejšie takéto výchovné koncerty. Bolo to zábavné, náučné, vtipné. Priučili sa aj profesori, aj študenti.

Celkom sa mi to páčilo, bolo to zábavné, zaujímavé a aj ekologické. Dozvedela som sa niečo nové o skle - že to je ekologickéjšie ako plast, ako sa recykluje, že sa z neho lepšie pije, má to lepšiu chuť. Bolo to dobré.

EcoGlassTour sa mi veľmi páčilo. Bolo to veľmi poučné a vtipné. Lepší koncert som ešte nevidela. Mňa aj väčšinu dievčat určite potešil príchod Thomasa Puskailera a Martina Madeja, ktorí boli veľmi vtipní. Celé spracovanie sa mi veľmi páčilo, najmä dokrútky známych osobností, ale aj vystúpenie Thomasa Puskailera. Som rada, že naša škola nám sprostredkovala takýto zážitok.

EcoGlassTour 2013 ma milo prekvapil. Konečne nejaký výchovný koncert, ktorý nehovoril len o drogách, alkohole a fajčení, ale zameral sa aj na celý svet, prírodu a ekológiu. Nakoľko sa tieto veci ako znečistená príroda riešia ťažšie, myslím, že to malo aj trochu väčší význam. Páčilo sa mi aj to, kto bol ten, kto sa nám prihováral - Thomas Puskailer, pretože múdre veci sa od sympatického a talentovaného človeka počúvajú lepšie.

EcoGlassTour ma zaujalo. Bolo to celkom zábavné, ale aj poučné. Dozvedeli sme sa všeličo možné, napríklad ako sa vyrába sklo. Myslím, že výchovné koncerty by sa mali robiť takým spôsobom, akým nám to predviedol Thomas Puskailer a Martin Madej.

Koncert sa mi páčil, nakoľko spojenie tanca, hudby, vtipu a dobrej veci dokáže vždy zaujať. Bolo to poňaté hravou formou, ale myslím, že každý si z toho niečo odniesol.

Som veľmi spokojný s koncertom, bolo to zábavné, smiešne a dozvedel som sa veľa informácií o skle. Dozvedel som sa, kam sa vyhadzuje a ako sa recykluje. Myslím, že sa všetkým veľmi páčil a mohol by sa zopakovať.

Zaujímavá akcia, ktorá spríjemnila deň. Mohlo by byť viac takých akcií. Hudba dobrá, ale tanečníčka so zeleným topom bola skutočne nádherná. Asi začnem recyklovať.

Bolo to super, hlavne Martin Madej..., ale mohlo to trvať dlhšie... Častejšie by mohlo byť niečo takéto. Naučili sme sa veľa vecí a bolo to aj zábavné. Viac súťaží by mohlo byť. Páčilo sa mi to.

Predstavenie bolo skvelé. Nebola to nuda a bolo to dosť zábavné. Bolo to aj dosť uvoľnené. Určite by mohli byť takéto prednášky častejšie, pokiaľ je tam známa osobnosť alebo je to celé spravené v hudobno-zábavnom štýle. Jednoducho super.

Vystúpenie bolo pekné a poučné. Myslím, že vystúpenia a prednášky sú veľmi dobré. O ekológii veľa ľudí vie málo. O prírodu sa treba starať, ale treba nám to aj patrične vysvetliť. Takéto a podobné akcie podporujem a oceňujem.

EcoGlassTour sa mi veľmi páčil. Bolo to náučné a zároveň zábavné. Naučil som sa veľa zaujímavých informácií o skle a recyklácii. Doteraz som nerecykloval, ale po skončení EcoGlassTour určite začnem.